

Německý virolog Dr. Stefan Lanka pro Discovery Channel: Je na čase zpochybnit vše, co o virech říká virologie, mikrobiologie a medicína

- CZ24 News | 25. září 2021

NĚMECKO: Slavný německý virolog Stefan Lanka tvrdí, že viry nejsou mikrobi a nemají infekčnost. Covid-19 proto nemohl být způsoben koronavirem, jako je údajný SARS-CoV-2, u kterého nebylo prokázáno, že existuje. Ujistil nás o tom během videorozhovoru, ve kterém také vysvětluje, že je na čase zpochybnit vše, co o virech říká virologie, mikrobiologie a medicína. Navíc tvrdí, že testy použité pro Covid-19 jsou podvodné, že počty údajně „nakažených“ a „zabitých“ koronavirem jsou nerealistické a že vakcíny jsou velmi nebezpečné a nic nevyřeší.

Mořský biolog a virolog Stefan Lanka obhájil v roce 1989 doktorskou práci o virové infekci řas. Je také známý po celém světě tím, že tvrdí: ani HIV, který je připisován AIDS, ani viry hepatitidy a spalniček nebyly identifikovány, izolovány, charakterizovány a jejich genomy nebyly sekvenovány.

V prosinci 2020 vydal Stefan Lanka knihu, ve které vysvětluje kopernický obrat, který v posledních letech změnil jeho přesvědčení o mikrobiologii a samozřejmě virologii. Lanka nabral odvalu zpochybňovat vlastní vědecké úspěchy a radikálně kritizoval moderní základy mikrobiologie, virologie, imunologie, medicíny, genetiky a obecně pojetí života, jak se v akademických kruzích běžně věří. Koronavirová krize je vrcholem 2500 let omezování myšlení materialismem. Platón už byl velmi jasný a otevřeně kritický, když řekl, že řeční lékaři nerozumí nemocem, kterým čelí, protože ze své analýzy vyloučili duši.

Otázka: Navzdory obtížím jste se pohnuli vpřed a převzali roli nejen kritiky, ale i sebekritiky, která by měla určovat veškerý vědecký výzkum, ale dnes tomu tak bohužel není. Mohl byste začít tím, že budete mluvit o své práci a stručně okomentovat tento vývoj?

Odpověď: Nejdůležitější událost se stala v roce 2000, když jsem potkal doktora Hamera. V letech 1995 až 2000 jsem pravidelně jezdil do Barcelony na prezentace a přednášky a tam jsme se osobně setkali. Do té doby jsem slyšel a četl o jeho objevech, ale jako člověku mi připadal poněkud znepokojivý a jeho teorie, o kterých jsem věděl velmi málo, mi připadaly příliš zjednodušující a mechanistické. Když jsem ho však v roce 2000 kontaktoval tváří v tvář případu rakoviny, okamžitě mě pozval, abych si s ním promluvil, a tehdy mi vysvětlil pravdu o virech. A od té chvíle mi bylo bezpochyby jasné, že měl pravdu. Hamer byl první, kdo odstranil strach z biologie a medicíny. Díky této vědecké podpoře jsem dostal odpověď na mnoho pochybností, které jsem o vědě měl. A mohl bych říci: „Ne, nic takového jako patogenní virus neexistuje. Není to správné. Imunologie je špatná. Genetika vyvrácena!“ Ale nevěděl jsem, co je to nemoc. Pět let jsem nedokázal odpovědět na otázku „Co je to nemoc?“ A když jsem potkal Hamera, konečně jsem našel odpověď.

Otázka: Byl jste znám svým kolegům za zveřejnění objevu a izolace viru Ectocarpus Siliculosus v 90. letech, ačkoli jste nepřitahoval pozornost veřejnosti, dokud jste nepopřel izolaci HIV. Následně jste totéž řekl o dalších virech – například o hepatitidě a spalničkách – a kontroverze rostla. A v posledních letech jste publikoval sérii článků, ve kterých jste zašel mnohem dále, již nepopíráte izolaci konkrétního viru, ale zcela ničíte, co se pod pojmem virus myslí. Opravdu předpokládáte, že neexistují žádné patogenní viry, které způsobují nebo způsobují onemocnění?

Odpověď: Odpověď je zřejmá: ano. Cesta k této jasné odpovědi ale nebyla snadná. Všechno to začalo virem HIV v době, kdy AIDS měl na rtech každý a já jsem vstal a řekl: „Ne, žádný takový virus neexistuje.“ Ale nemohl jsem říct, z čeho ti lidé onemocní. Samozřejmě bych mohl mluvit o hromadné otravě drogami a podobně, ale mnoho symptomů zůstalo nevysvětleno. Byla to těžká doba, ale postupně jsem si uvědomil, že – stejně jako v případě HIV – izolace virové struktury nesprávně interpretovala smrt buněčné tkáně ve zkumavce jako důkaz přítomnosti patogenního viru v ní, a poté byl vybudován řetězec virového genetického materiálu.

Bylo mi jasné, že pokud kritizují pouze postulát o jednom viru a nezmiňují ostatní, posilují teorii viru. A pokud nebudu zpochybňovat koncepční základ, ze kterého tato teorie vychází, posilují ji. Nakonec vše vyplývá z teorie buněčné patologie, podle které se rodíme z buňky, existují pouze materiální interakce, a je to „jed“ – mimochodem slovo, které v latině znamená „virus“ – co nám dělá špatně. Tak tomu bylo od doby, kdy Virchow tuto teorii v roce 1858 rozvinul, přestože byl jen „dítětem své doby“.

Jak jsem řekl, musíte se vrátit o 2 500 let zpět do doby Platóna. Jeho kolegové Démokritos a Epikúros jsou ti, kteří vytvořili moderní teorii života, teorii atomismu a evoluční teorii. Z nějakého důvodu řekli: „Chceme teorii bez ducha, bez bohů, bez vědomí, protože náboženství vždy vzbuzují strach z bohů. Proto předpokládáme čistě materialistickou teorii života.“

Pokud si myslím, že jsem na tomto světě jen náhodou, a až zemřu, nic ze mě nezůstane a vše ovládne náhoda, pak je výsledek zřejmý: chamtivost. Být úspěšný, užívat si to, co umím, zapomenout na cokoli. Pokud je můj život bezvýznamný a nic ze mě nezbyde, pak se budu bát smrti. Díky tomu vidíme to, co vidíme dnes. Protože krize koronaviru je bodem akumulace 2500 let materialismu, který vznikl částečně proto, že staří Řekové nerozuměli ajurvédským textům, jak byly napsány v sanskrtu. Vymýcením duše ze svého systému vyvinuli „humorální teorii“*), na které bylo postaveno vše ostatní.

*) Tato teorie nemá nic společného s humorem ani s morálkou, ale týká se čtyř základních lidských temperamentů (sangvinik, flegmatik, cholerik a melancholik), více zde:
<https://wikisofia.cz/wiki/Temperament>

Stručně řečeno, když se podíváte na to, co dělají virologové, můžete dojít k závěru, že ne, virus neexistuje. Když známe historii, chápeme, že ve skutečnosti je to špatný model a ten správný byl cenzurován.

Znalostní systém doktora Hamera sám o sobě vyvrací virologii obecně. Jakmile jsem pochopil jeho teorii, jejíž spolehlivost si každý může ověřit sám, došlo mi, že je nemožné, aby virus napadl mé tělo. Existují viry? Ne. Jednoduše proto, že nemohou existovat. Podíváte se, co virologové publikují, a pochopíte, že sami sebe vyvracejí. Chovají se nevědecky, protože nikdy netestují své experimenty, což je naprosté minimum potřebné k tvrzení, že něco je nebo není vědecké.

Otázka: Pokud víme, nesouhlasíte s mikrobiální teorií nemoci, kterou postuloval Louis Pasteur. Byl to on, Robert Koch a další, kteří předložili teorii, že většina takzvaných „nemocí“ je způsobena mikroby, které napadají naše buňky, tkáně a orgány jako invazní armády, a že tělo musí k boji použít své vlastní molekuly, které tvoří obranu armády: imunitní systém. To je zjevně bojovní úhel pohledu. Jaký je váš názor na toto?

Odpověď: Tato teorie vychází z řeckého pojetí života. Staří Řekové vytvořili skutečně válečnou kulturu. Neustále spolu válčili a vnímali tak život. Navíc, pokud si život představíme jako jednoduchou materiální interakci, pak nemoc může být chápána pouze jako vada, jako něco zlého, vycházejícího z nitra života, které může napadnout tělo, spolknout ho a zničit, ale nic mu nepřinese.

Tento materialistický pohled, který vznikl před 2500 lety, byl posvěcen osvícenstvím a vedl k Virchowově teorii buněčné patologie, podle níž je život náhodný, plný hmotných interakcí a nemoc vzniká nevhodnými interakcemi mezi molekulami, což vede k mutacím, poškození genu ...

A to platí i v případě koronaviru. Nemluvíme tedy o jediném viru nebo sbírce virů. Jde o náš obraz sebe sama jako lidských bytostí, o tom, jak se vidíme: jsme jednoduchým produktem náhody, jehož zdraví nebo nemoc závisí na válce mezi patogeny – vnitřními nebo vnějšími – a naším domnělým imunitním systémem, nebo existuje jiný vysvětlení vzniku a udržení života? Toto je zásadní dilema a mohu vás ujistit, že první možnost byla vyvrácena! Nutí nás smířit se s válkou, protože jiné vysvětlení neexistuje. Nejprve to byli paraziti, a pak se myšlenka nemoci dostala na úroveň bakterií – koneckonců bakterie bylo možné vidět pod mikroskopem! Brzy si však uvědomili, že existují nemoci, ve kterých bakterie zdánlivě chyběly, a navrhli, že v takových případech musí být příčinou jed, ze kterého je vám špatně – virus. Tato myšlenka existuje již dlouhou dobu, ale je mylná. Existuje lepší vysvětlení života, a s ním přišel doktor Hamer. Dal nám zlomový bod. Dal nám zlom v tom, co bychom mohli nazvat Novým zákonem biologie. Ovobodil nás od zla. V jeho novém pojetí života a přírody pro něj není místo.

Otázka: Promluvmě si o izolaci a čištění virů. Stačí zadat do jakéhokoli vyhledávače na internetu slovo „izolace“ a najdete mnoho článků, ve kterých autoři tvrdí, že mají izolované viry. Jsou jejich tvrzení pravdivá? Poté, co tým ve Wuhanu řekl, že izolovali a sekvenovali nový koronavirus, který ovlivňuje dýchání stejným způsobem jako SARS-CoV, a pojmenovali jej SARS-CoV-2, objevilo se mnoho dalších vědců, kteří tvrdili, že ho našli a izolovali. Co nám k tomu můžete říct?

Odpověď: Mohu to shrnout do 7 bodů. Co dělají virologové? Stačí si přečíst jakoukoli jejich publikaci. Zejména stačí přejít do sekce „Materiály a metody“, abyste zjistili, že virologové se mýlí v sedmi základních bodech a také jednají nevědecky, aniž by prováděli kontrolní testy; a navíc sami sebe vyvracejí.

Bod 1. Virologové nechtěně zabíjejí buňky ve zkumavce. Odeberou vzorek tkáně z živného roztoku a použijí cytotoxická antibiotika. Jinými slovy, nechávají buňky vyhladovět a otrávit je k smrti. A jakmile je vzorek takto „připraven“, používají tkáň, která je údajně infikována virem, ale pravdou je, že původní tkáň zemře a rozloží se, i když je použit sterilní materiál. Od roku 1954 se předpokládá, že buněčná smrt je způsobena přítomností viru. A to znamená, že virus je přítomen ve zkumavce, protože tkáň byla odebrána od infikovaného pacienta. Z této masy buněk a tkání jsou pak získány genetické fragmenty a koncepčně tříděny za vzniku „virového genomu“. Nicméně vhodné kontrolní testy ke kontrole, zda zdravá tkáň odumírá a rozkládá se bez přidání čehokoli, se nikdy nedělá. Nyní jsou z tohoto mrtvého organického materiálu vyrobeny vakcíny; pokud je použit veškerý materiál, říká se jim „živé oslabené vakcíny“, a pokud se používají pouze určité bílkoviny, říká se jim „inaktivované nebo usmrčené vakcíny“.

Bod 2. Virologové předpokládají, že virus je v milionech drobných fragmentů genetického materiálu v této směsi mrtvých buněk, a tak si jich pár vyberou a roztřídí nebo zarovnají ke stavbě – pomocí počítačových programů! – kompletní virový genom, který ve skutečnosti nenašli. Ve skutečnosti ani v takových buněčných kulturách, ani ve slinách, ani v krvi nebyl nikdy nalezen kompletní virový genom. Vytvořili to uměle. Proto první skupina virologů, která konstruuje virový genom, určuje, jak vypadá, a všichni ostatní opakují stejný proces odcizení (отчуждения), aby získali výsledek, který je z 99,99% identický s referenčním genomem, přesně tím, který měl být „izolovaný“ poprvé.

Bod 3. Miliony kusů genetického materiálu, které buňky uvolňují při smrti, obsahují obrovské množství materiálu z mikrobů, z nichž mnohé nejsou ani známy. Tělo neustále generuje novou RNA, nezávislou na DNA, což bylo považováno za nemožné. Virologové, kteří šli ve šlépějích skupiny, která virus nejprve „sekvenovala“, však postup jednoduše zopakují a dojdou ke stejnému výsledku. To

znamená, že berou jako standard, šablonu, originální sekvenci – i když to není nic jiného než teoretická a matematická konstrukce – najdou stejné fragmenty a dospějí ke stejnému závěru. Nikdo neprovádí následující kontrolní test: ze stejné databáze genetického materiálu, místo aby se řídili referenční šablonou, měli by se pokusit vybudovat další domnělé virové genomy se stejnými informacemi; například genomy jiných RNA virů, jako je HIV, HIV podobné viry, RNA viry jako HIV, spalničky nebo Ebola. Ale oni to samozřejmě nedělají. Je třeba dodat, že myšlenka, že buněčná smrt ve zkumavce je způsobena přidáním infikovaného materiálu, pochází z roku 1954 a byla myšlenkou nositele Nobelovy ceny Johna Franklina Anderse.

Bod 4. Fotografie z elektronového mikroskopu pořizené společností Microtomy údajně zobrazují virové částice, ale ve skutečnosti ukazují typické složky rozpadajících se buněk a tkání. Částice na fotografiích, prezentované nám jako viry, nebyly nikdy biochemicky charakterizovány ani izolovány. Pak také vyvracejí sami sebe. Ukazují obrázky částic, ale nepracují výhradně s nimi, protože je neizolují (neoddělují) od zbytku.

Bod 5. V Petriho misce virologové protřepávají a vysávají obsah rozkládajících se buněk a tkání tenkými jehlami a vstříkují je zpět do Petriho misky. Obsah této tekutiny je směsí bílkovin, tuků, prasklých fragmentů tkáně a buněk a chemikálií. V důsledku nasátí kapaliny jehlou a jejího opětovného vložení se vytvoří malé bublinky, na které se při pořizování mikroskopických snímků nanese barvivo, a tyto obrázky se poté zveřejní, jako by to, co na nich je, byly virové částice. Postrádají však biochemické vlastnosti, které by ukazovaly, že obsahují virový genom.

Bod 6. Žádná z mikroskopických fotografií, které tvrdily, že jsou viry, nebyla odebrána z krve, slin nebo jiných tělních tekutin od osoby, zvířete nebo rostliny. Pracují s umělými buněčnými systémy, které existují pouze v Petriho miskách a laboratorních tubách a nemají nic společného s tím, co se děje uvnitř organismů. Pokud chtějí dokázat pravdivost svých slov, nechejte je izolovat a fotografovat viry ve vzorcích krve nebo slin! Je úžasné, že dnes musíme nosit masky, protože se říká, že se virus šíří jako aerosol, ale ukazuje se, že žádný virus nebyl nikdy viděn ani fotografován ve slinách.

Bod 7. Experimenty s infekcemi se provádějí na zvířatech, aby způsobily příznaky podobné těm, které se připisují koronaviru. Cílem je demonstrovat, že se virus šíří a způsobuje řadu příznaků. Za tímto účelem se zvířatům vstříkne tekutina do mozku nebo se do plic vloží trubice. To způsobuje aspirační pneumonii, ale ne proto, že tekutina, do které jsou injektovány, obsahuje koronavirus: jakákoli sterilní tekutina by způsobila zápal plic (zápal plic)! Při čtení takových studií chápete, že popsání příznaků jsou způsobeny krutostí samotného experimentu, a nikoli patogenem, kterým jsou údajně naočkování, ať už jde o „X“ nebo „Y“, HIV nebo SARS-CoV-2. V důsledku toho se ani zde neprovádějí kontrolní experimenty.

Sedm zamítnutí a sedm očividně nevědeckých postupů. Infekční zákony v mnoha zemích vyžadují od všech zúčastněných stran vědeckou přísnost a zde jsou vážně porušovány. Není zde žádná věda, ale antivěda. Odmítnutí oficiální verze je na stole, a to samo o sobě ničí jakýkoli právní základ pro přijímaná opatření.

AUTOR: Ladislav Kopecký

ZVEŘEJNIL: nwoo.org